Citation:

Markežič, T. (2021). Feminativi v luči sodobne slovenske glasbe. *Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej*, 56, Article 2316. <https://doi.org/10.11649/sfps.2316>

Tjaša Markežič
(Prva gimnazija Maribor, Maribor)

Feminativi v luči sodobne slovenske glasbe

1. Feminativi v slovenskem jeziku

Slovenska slovnica (Toporišič, 2004, str. 183) feminine definira kot ženski par moškemu, obravnava jih znotraj inačenijske (modifikacijske) izpeljave in izpostavlja naslednja priponska obrazila (s primeri), s katerimi se feminativi tvorijo: *-a/-á* (*gospa*), *-ica/-íca* (*prijateljica*), *-ja* (*županja*), *-úlja* (*volkulja*), *-inja/-ínja* (*grofinja*), *-ka* (*gostačka*), *-ovka* (*pekovka*) in *-íčna* (*gospodična*).¹ Vendar pa opozarja, da je parno žensko poimenovanje pri višje razvitih večjih bitjih pogosto izraženo s posebno besedo (*mož – žena*, *oče – mati*, *hlapec – dekla*). Ob tem Stramljič Breznik (Stramljič Breznik, 2004, str. 18) dodaja, da poimenovanja ženskih oseb sodijo med nemodifikacijske izpeljanke, ko gre za biološko (*dojilja*) ali sociološko zaznamovanost (*perica*) in pri tvorjenkah ženskega spola za živali, če ni moškospolskega ustreznika (*brenčalka*).

Tvorbo feminativov Korošec (Korošec, 1998, str. 77–79) razume kot drugotni besedotvorni postopek, v katerem je tvorjenka zgolj ženski par k že obstoječemu moškemu imenu. Feminativi so v slovenščini (in drugih slovanskih jezikih) tvorjeni na dva načina (Korošec, 1998; Markežič, 2012; Stramljič Breznik, 1994–1995): z dodajanjem ženskospolskega obrazila poimenovanjem moškega spola (*absolventka*, *prijateljica*); z zamenjavo celotnega ali le izglasnega dela moškospol-

¹ Gre za dodajanje feminativnega priponskega obrazila *-na* poimenovanju moškega spola z izglasjem na *-(i)č* (*gospodič – gospodič-na*).

skega obrazila z ženskospolskim ob isti podstavi (*borka*, *pripovednica*). Ob tem Stramljič Breznik (Stramljič Breznik, 2004, str. 18) opozarja, da o načinu tvorbe feminativov v sodobni slovenski besedotvorni teoriji ni enotnega mnenja. Pri tem se sklicuje na Vidovič Muho (Vidovič Muha, 2003, str. 189), ki zavrača po besedotvornem delu v Toporišičevi *Slovenski slovnici* očitno podrejanje tvorbe poimenovanj za ženske osebe poimenovanjem za moške osebe tudi v primerih, ko gre za vzporedno tvorbo (za tvorbo z zamenjevanjem moškospolskega priponskega obrazila z ženskospolskim), na primer *pravnica*, *zdravnica*, *delavka*. Podobno opaža tudi Marija Jež (Jež, 1998, str. 224–227): pogledi na besedotvorno in pomensko uvrščanje feminativov torej še niso enotni in ustaljeni.

2. Feminativi v sodobni slovenski glasbi

Feminativi predstavljajo eno od možnosti za neseksistično rabo jezika, njihova dosledna raba pa je še kako povezana z družbeno realnostjo. Stališče družbe do posameznega spola in do družbenih razlik med žensko in moškim se namreč odraža na posameznih ravneh življenja, tudi v glasbi. Iz znanih slovenskih pesmi različnih glasbenih zvrsti (pop, pop-rock, rock, rap, narodno-zabavna glasba ...) smo izpisali skupno 231 feminativov, od tega 70 različnih. Spodnji grafikon prikazuje pogostnost posameznih poimenovanj.

Grafikon 1: Število zbranih feminativov

Opažamo, da je ženska v besedilih najpogosteje naslovljena oz. imenovana kot *ljubica* (73 poimenovanj oz. 31 %), *kraljica* (17 feminativov ali 7 %), *ciganka* (10 poimenovanj ali 4,3 %), *soseda* in *Slovenka* (vsaka po devet feminativov ali 3,9 %) ter *prijateljica* (osem feminativov ali 3,5 %). Prikazujemo le najpogostejša poimenovanja; poleg navedenih v grafikonu se pojavijo še *Afganistanka*, *Amerikanka*, *Belokranjka*, *blondinka*, *boginja*, *Bulgarka*, *čarovnica*, *dohtar'ca* (za: dohtarica), *Dolenjka*, *frendica*, *gasilka*, *Gorenjka*, *gospodična*, *grešnica*, *grofica*, *Indijanka*, *Italijanka*, *kolegica*, *Kranjica*, *kuhar'ca* (za: kuharica), *lepotica*, *manekenka*, *Mariborčanka*, *mesarka*, *milijonarka*, *nabiralka*, *narkomanka*, *natakar'ca* (za: natakarica), *nimfomanka*, *Notranjka*, *okupatorka*, *pevka*, *pijanka*, *plesalka*, *princesa*, *princeska*, *Prlečka*, *profesor'ca* (za: profesorica), *revica*, *rjavolaska*, *Ruskinja*, *Savinjčanka*, *slavistka*, *sošolka*, *spogledljivka*, *sužnja*, *svetnica*, *študentka*, *Švabica*, *točajka*, *uličarka*, *vnukinja*, *vnukica*.

S seznamu feminativov je razvidno, da so tovrstna poimenovanja tvorjena z dodajalnim ali zamenjevalnim načinom, in to iz občno- in lastnoimenske podstave. Izdelati pa je mogoče tudi pomensko tipologijo zbranih izrazov ter razmisliti o njihovi pojavnosti, vlogi in sporočilnosti v kontekstu.

2.1. Besedotvorni vidik

Razmislili smo o načinu tvorbe sedemdesetih zbranih feminativov; ugotovljamo, da je večina, tj. 38 primerov ali 54 %, feminativov nastala z dodajanjem feminativnega priponskega obrazila poimenovanju moškega spola (*manekenka*), nekoliko manj, 32 primerov ali 46 %, pa z zamenjavo moškospolskega priponskega obrazila z ženskospolskim ob isti podstavi (*grešnica*).

Grafikon 2: Način tvorbe feminativov (v odstotkih)

Med zbranimi feminativi se pojavljajo tako izobčnoimenski (npr. *prijateljica*, *prodajalka*) kot tudi izlastnoimenski feminativi (v vseh primerih gre za poimenovanja prebivalk, denimo *Slovenka*, *Ljubljancanka*), tvorjeni pa so iz domače (npr. *ljubica*, *kraljica*) ali iz prevzete podstave (med njimi *frendica*, *okupatorka*).

Grafikon 3: Način tvorbe feminativov (v odstotkih)

Ugotavljamo, da med zbranimi feminativi prevladujejo izobčnoimenski (49 primerov ali 70 %) pred izlastnoimenskimi (21 feminativov oz. 30 %).

2.1.1. Tvorba iz občnoimenske podstave

Tvorba z dodajanjem ženskospolskega obrazila poimenovanju moškega spola

Kot dodajalna nastopajo zelo različna feminativna priponska obrazila:

- **-a** (*soseda*, *sužnja*);
- **-ca** (*dohtarca*, *kelnarca*, *kuharca*, *natakarca*, *profesorca*);²
- **-ica** (*frendica*, *grofica*, *kraljica*, *prijateljica*, *tovarišica*, *vnukica*);
- **-inja** (*boginja*, *vnukinja*);
- **-ka** (*ciganka*, *manekenka*, *mesarka*, *milijonarka*, *narkomanka*, *nimfomanka*, *okupatorka*, *policaјjka*, *slavistka*, *študentka*, *točajjka*, *uličarka*);
- **-na** (*gospodična*);
- **-esa** (*princesa*).

² Gre za pogovorne različice poimenovanj, ki bi v slovenskem knjižnem jeziku bila tvorjena s priponskim obrazilom *-ica*.

Tvorba z zamenjavo moškospolskega obrazila z ženskospolskim

Kot zamenjevalni pa se pojavita le obrazili, ki sta tudi sicer pri tvorbi feminativov v slovenščini (in tudi v drugih slovanskih jezikih) najproduktivnejši:

- **-ica** (*čarovnica, grešnica, kolegica, lepotica, ljubica, prasica, revica, svetnica*);
- **-ka** (*blondinka, gasilka, mladenka, nabiralka, pevka, pijanka, plesalka, prodajalka, rjavolaska, sošolka, spogledljivka*).

Feminativni obrazili **-ica** in **-ka** torej nastopita kot dodajalni in zamenjevalni, preostala zbrana priponska obrazila pa so zgolj dodajalna (**-a**, **-ca**, **-inja**, **-na**, **-esa**).

2.1.2. Tvorba iz lastnoimenske podstave

Tvorba z dodajanjem ženskospolskega obrazila poimenovanju moškega spola

Pri izlastnoimenskih feminativih so dodajalna samo priponska obrazila

- **-ica** (*Švabica*);
- **-kinja** (*Ruskinja*);³
- **-ka** (*Bulgarka, Italijanka, Ljubljancanka, Mariborčanka, Prlečka, Savinječanka*).

Tvorba z zamenjavo moškospolskega obrazila z ženskospolskim

Tudi pri izlastnoimenskih tvorjenkah sta edini produktivni zamenjevalni obrazili

- **-ica** (*Kranjica*) in
- **-ka** (*Afganistanka, Amerikanka, Belokranjka, Dolenjka, Gorenjka, Indijanka, Kitajka, Notranjka, Prekmurka, Primorka, Slovenka, Štajerka*).

Zbrana priponska obrazila kažejo na manjšo raznolikost v primerjavi z izobčnoimensko tvorbo (je pa tudi zbranih primerov manj), zasledili pa smo tvorbo z obrazilom **-kinja**, ki se pri izobčnoimenski tvorbi ni pojavilo pri nobenem načinu tvorbe.

2.2. Lingvokulturološki vidik

2.2.1. Pomenska tipologija zbranih feminativov

Majda Merše (Merše, 2008, str. 31–44) je zarisala obseg rabe ženskospolskih poimenovanj oseb v slovenskem knjižnem jeziku 16. stoletja. Uporabili smo

³ Knjižno sicer *Rusinja*.

njeno tipologijo in ji dodali konkretne primere poimenovanj, ki se pojavljajo v sodobni slovenski glasbi:

1. **lastnoimenska poimenovanja** (npr. *Dolenjka*, *Štajerka*, *Švabica* ...)

2. **občnoimenska poimenovanja:**

- poklicna poimenovanja (npr. *gasilka*, *kelnar'ca*, *kuhar'ca*, *mesarka*, *natakar'ca*, *policajka*, *prodajalka*, *točajka* ...);
- položaj v družbeni strukturi (npr. *gospodična*, *grofica*, *kraljica* ...);
- vršilka dejavnosti (npr. *nabiralka*, *okupatorica*, *študentka* ...);
- nosilka lastnosti ali stanja (npr. *grešnica*, *rjavolaska*, *spogledljivka* ...);
- poimenovanja sorodstvenih in drugih razmerij (npr. *frendica*, *ljubica*, *prijateljica*, *vnukinja* ...).⁴

Iz tipologije je mogoče razbrati, da se med poklicnimi poimenovanji in izrazi za vršilko dejavnosti ne pojavljajo taka, ki bi zahtevala višjo ali visoko izobrazbo žensk oziroma njihove intelektualne sposobnosti, ampak gre v glavnem za podaljšek gospodinjskih opravil oziroma zadovoljevanje potreb drugih (*kuhar'ca*, *natakar'ca*). Kot nosilka lastnosti in stanja pa je ženska opredeljena glede na zunanji videz; je seksualizirana.

2.2.2. Feminativi glede na sobesedilo pesmi

Podobno opažamo, če se ozremo še po sobesedilu, v katerem zbrani feminativi nastopajo.⁵ Oblikovana tipologija v ospredje postavlja žensko glede na njeno zunanjo podobo, kot naslovnico čustvene izpovedi, a tudi kot nedostopno, prevzetno materialistko, izkoriščevalko, gospodinjo, redko kot izvajalko druge poklicne dejavnosti.

⁴ Poleg navedenih skupin Majda Merše navaja še živalska poimenovanja (v prispevku se osredotočamo zgolj na človeške feminative, ki poimenujejo ženske osebe) in vzporedne izpeljanke moških poimenovanj v cerkveni hierarhiji (*priol* – *priolovka* oz. *prior* – *priorivica* ter *apat*, tudi *abat*, *apt* in *opat* – *abačica*, tudi *abtašica*), ki s poimenovanjem predstojnikov posredno kažejo na obstoj različnih (moških in ženskih) samostanskih redov; za slednje pa v sodobni slovenski glasbi nismo zasledili konkretnih primerov.

⁵ Besedila so zapisana tako kot na uradnih spletnih straneh slovenskih glasbenikov ali na portalu youtube.com, torej s pravopisnimi in slovničnimi napakami ter drugimi pomanjkljivostmi.

1. Ženska glede na svojo zunanjo podobo

»Najlepše so kelnarce, vsak pijanec ve, | ko z ritko miga in ga dviga, prav lepo mi je.« (Korado in Brendi, b.d.).

»Tam v daljavi sveti se, | nekaj maha meni le. | Rdeči je loparček to, | pa še luštna policajka bo.« (Štajerski Brendi, b.d.)

»Sem ljubil rjave, rdeče, črne, pisane, srebrne, | vsiljive, sramežljive, grozljive in vabljlive, | pretrgane in močne, pa mevžaste, odločne, | vse imel sem v postelji. | Sem ljubil suhe in obilne, nežne in nasilne, | prsate in ploščate, obrite in kosmate, | zabavne, dolgočasne, pa stalne inčasne, | v zbirki ena manjka le. | Jaz hočem blondinko, da moja bo le, | da vsako noč božal bom zlate lase, | ni mar mi, če šale o njej govore, | jaz hočem telo in srce.« (Zaka' pa ne, b.d.).

»Jezus na ka si lepa, kak maš gladke kolene | depilirane noge, podložene ramene, | hodiš ko manekenka, fletno migaš z ritko | dekolte maš globoko, mini kiklco plitko.« (MI2, b.d.).

»Mlada luna, jaz in ti, | mami trava, ki diši. | V glavi rokenrol, | ko te šlatam tam bolj dol. | Da si me želiš, | govorijo ti oči. | Grev do konca in naprej, | dobr' veva, kdo bo prej.« (Kingston, b.d.).

Opažamo, da je v izpisanih primerih kot »vrednota« močno izpostavljen zunanji videz žensk. Poudarjeni so določeni deli telesa (najpogosteje seveda noge, zadnjica in prsi), izzivalna oblačila z mini krilom in dekoltejem, telesna lepota in ljubkost (ne pa denimo intelektualne spodobnosti), s čimer je podoba ženske seksualizirana.

2. Ženska kot naslovnica čustvene izpovedi

»Moja ljubica, če bi tukaj b'la, | ti edina ključ imaš od mojega srca. | Moja ljubica, če bi tukaj b'la, | kradel bi kot lopov leta le za naju dva.« (Jan Plestenjak, b.d.).

»Okupiraj me, okupatorica, | in spusti padalce na moje samotno srce.« (Zoran Predin & Coverlover, b.d.).

»Lažem ti, ljubica, da si pozabljena. | Ne verjemi, še si skrita ti v meni. | Lažem ti, ljubica, lažem iz dna srca, | so trenutki drobne sreče izgubljeni.« (Modrijani, b.d.).

»Odpri mi, ljubica, ne bodi žalostna, | saj nate mislim vse dni, vsaka misel si ti. | Odpri mi, ljubica, in bodi moja vsa, | vse dni te rad bom imel, s teboj življenje začel.« (Ansambel Grm, b.d.).

S tem, ko so v pesmih poudarjene čustvenost, občutljivost in nežnost žensk, se kaže stereotipno prepričanje o tem, da so ženske nežnejši in šibkejši spol.

Hkrati pa je ženska z navedenimi lastnostmi opredeljena kot tista, ki skrbi za moškega. Opazno je nepriznavanje enakih človeških lastnosti med spoloma; tako dojemanje žensk je odkrito razlikovalno in podcenjevalno.

3. Ženska kot materialistka, izkoriščevalka

»Ujela me je v svoje mreže | zapeljiva Štajerka, | vsak dan pa bolj suha, tenka | moja je denarnica.« (Ansambel Pogum, b.d.).

»Čez kakšne pol ure me ta pi*** vpraša: | „Kakšen avto pa maš, BMW-ja al Passata?“ | F**, takrat je prasica vidla ptičke, | najbolj na ku*** mi grejo keš pi***!« (Klemen Klemen, b.d.).

»Imela si, kar si hotela, | nakita polno in lepih oblek. | Pr 17-ih svoj'ga šoferja, | v sobi pernice iz rajskega perja ...!.../ Lahko si srečna, da si imela | tazga norca, kot sm jaz. | Lahko si srečna, princesa mala, | a poglej, če upaš, mi v obraz.« (Kuzle, b.d.).

V tej pomenski skupini lahko začutimo izrazito negativno konotacijo; ženska daje prednost materialnim dobrinam, za to pa s tako imenovanimi ženskimi čari (s čimer se spet poudarja njen zunanji videz) izkorišča moškega.

4. Ženska kot nedosegljiva, nedostopna, prevzetna

»Bila si princesa in bil sem tvoj paž, | nesrečno zaljubljen, nevidni junak, | ki nudi je vse, a dobil je samo 'ne'.« (Komet, b.d.).

»Hej, hej, Ljubljancanke, | kam ste namenjene? | Rožice rosne, prevzetne, ponosne, | brhke Ljubljancanke.« (Janko Ropret, b.d.).

»Zaljublil sem se v gasilko, | a ona sploh me ne pozna! | Jaz gledam skrivaj za njo, | ko vaje gasilske so.« (Ansambel Spev, b.d.).

»Ti, spogledljivka, zmešala si že fante vse, | vsakemu mežikaš in nasmihaš se. | Vsak tiho upa, da nekoč njegova boš, | ti pa nisi resna, šališ se samo.« (Ansambel Vesna, b.d.).

Ena od lastnosti, ki se pogosto pojavljajo v pesmih, je nedosegljivost žensk, povezana z njihovo brezsrčnostjo, prevzetnostjo in neresnostjo. Vse to pa je spet posledica njihovega zunanjega videza oz. »ženskih kvalitete«.

5. Ženska ob izvajanju poklicne (in druge) dejavnosti

»Gospa natakarca! | Kuga? | Veste kva? Dajte raje pira dva, pira dva, pira dva.« (Adi Smolar, b.d.).

»Nikol nisem maral preveč Cankarjevega dela, | zato me slavistka tui nikol ni glih rada mela.« (Emkej, b.d.).

»Še eno rundo daj, točajka, | za družbo staro, | še en liter in daj kitaro, | da nazdravimo, da zapojemo, | da se spomnimo in da pozabimo.« (Edvin Fliser, b.d.).

»Če se rad učiš, | tvoja bom profesor'ca /.../ Če bi rad bil z mano, | bodi priden in marljiv, | povedal boš pred tablo, | kaj vse zame bi nar'dil.« (Tanja Žagar, b.d.).

»Ko vstopim v trgovino, | že k meni prihiti: | »Izbira je velika, | kaj si želite Vi?« (Ansambel Lojzeta Slaka, b.d.).

»Hej, stara ciganka skrivnostnih oči, | prečitaj usodo z mojih dlani, | hej, stara ciganka, še v karte poglej, | kaj čaka me, to mi povej.« (Ansambel Lojzeta Slaka, b.d.).

»Vino pa nosijo kelnarce | in polnijo nam kupice, | mi jih pa gledamo, kot da vse | so naše ljubice.« (Poskočni muzikanti, b.d.).

Ženske v izpisanih primerih v glavnem opravljajo dela, ki so podaljšek domačih gospodinjskih opravil in so povezana z zadovoljevanjem moških potreb oz. s skrbjo za druge (*natakarica, prodajalka, točajka*). Izjemi sta *profesorica*, a tudi ta je usmerjena v služenje in ustrežanje moškemu, in *slavistka*. Takšen odnos do žensk stereotipizira njihovo podobo in družbeni položaj.

6. Ženska kot gospodinja

»Hočem Slovenko za ženo, | da mi dela sirove štrukle, | da mi za mačka kisko župo na mizo f*ne, | da grem z njo na koline v domačo vas, | da polno bo klobas, ko pride zimski čas, | da ji naredim otroka, za katerega bo res skrbela, | ne bo ko neka čudna, čez noč mi odletala, | da bo redno službo mela, | da vse mi bo verjela, | tud če me zaloti, „It wasn't me baby“« (6pack Čukur, b.d.).

Ženskam v družbi je v glavnem bila določena vloga bitja, ki je prvotno mati in gospodinja, kar lahko razberemo tudi iz enega od besedil sodobne slovenske glasbe. Ženski je vnaprej določena izključno skrb za dom, otroke oz. za družino.

Tudi glede na sobesedilo zbranih pesmi vidimo, da podoba žensk v besedilih sodobne slovenske glasbe nikakor ne temelji na intelektualnih zmožnostih in dosežkih, pač pa na (telesni) privlačnosti, spogledljivosti in zadovoljevanju (moških) potreb. Nekatera besedila z izrazito negativno konotacijo pa prikazujejo žensko kot tisto, ki ceni le materialne dobrine in izkorišča moško naivnost, nedolžnost in ljubezen.

3. Sklep

Prispevek se osredinja na rabo feminativov v besedilih sodobne slovenske glasbe. Iz zbranih besedil smo izpisali ženskospolska poimenovanja oseb in razmislili o njihovem načinu tvorbe; med njimi se pojavljajo tako izobčnoimenski (npr. *prijateljica, prodajalka*) kot tudi izlastnoimenski feminativi (denimo *Slovenka, Ljubljancanka*), tvorjeni pa so iz domače (npr. *ljubica, kraljica*) ali iz prevzete podstave (med njimi

frendica, okupatorka), in to na oba možna načina: a) z dodajanjem ženskospolskega priponskega obrazila poimenovanjem moškega spola in b) z zamenjavo celotnega ali le izglasnega dela moškospolskega priponskega obrazila z ženskospolskim ob isti podstavi. Opazovali smo kontekst, v katerem nastopajo, pomensko tipologijo zbranih feminativov v povezavi s pojavnostjo v posameznih glasbenih zvrsteh ter slogovno (ne)zaznamovanost zbranih ženskospolskih poimenovanj oseb. Ob obravnavi feminativov opazamo, da so ženske v sodobni slovenski glasbi pogosto seksualizirane – njihova celotna zunanja podoba namiguje na spolnost in očitno temelji na moški fantaziji (ne pa na intelektualnih zmožnostih in dosežkih žensk), neredko pa nastopajo v vlogah, ki so le podaljšek gospodinjskih opravil. Skrb vzbujajoče pa je zlasti, da jezikovna resničnost pogosto izkazuje tudi družbeno realnost.

Viri

Konkretni primeri v poglavju 2.2.2. *Feminativi glede na sobesedilo pesmi* so zbrani iz naslednjih pesmi (navajamo izvajalca pesmi in naslov ter spletni naslov, kjer je celotno besedilo pesmi dostopno):

6pack Čukur. (n.d.). *No 1. žena*. Flashlyrics. <https://www.flashlyrics.com/lyrics/6pack-cukur/no-1-zena-79>

Adi Smolar. (n.d.). *Gospa natakarca*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/adi-smolar/gospa-natakarca>

Ansambel Grm. (n.d.). *Odpri mi, ljubica*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-grm/odpri-mi-ljubica>

Ansambel Lojzeta Slaka. (n.d.). *Prodajalka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-lojzeta-slaka/prodajalka>

Ansambel Lojzeta Slaka. (n.d.). *Ciganka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-lojzeta-slaka/ciganka>

Ansambel Pogum. (n.d.). *Ujela me je Štajerka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-pogum/ujela-me-je-stajerka>

Ansambel Spev. (n.d.). *Gasilka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-spev/gasilka>

Ansambel Vesna. (n.d.). *Spogledljivka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/ansambel-vesna/spogledljivka>

Edvin Fliser. (n.d.). *Še eno rundo daj, točajka*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/joze-kobler/se-eno-rundo>

Emkej. (n.d.). *Višja srednja*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Zs-xx2bbMk0>

Jan Plestenjak. (n.d.). *Moja ljubica*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/jan-plestenjak/moja-ljubica>

Janko Ropret. (n.d.). *Ljubljancanke*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/janko-ropret/ljubljancanke>

Kingston. (n.d.). *Magična*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/kingston/magicna>

- Klemen Klemen. (n.d.). *Keš pi****. lyric.si. <http://lyric.si/stran/lyrics/avtor/klemen-klemen/pesem/kes-picke>
- Komet. (n.d.). *Ana*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/komet/ana>
- Korado in Brendi. (n.d.). *Najlepše so kelnarce*. Besedila pesmi. <http://besedila.es/korado-in-brendi-najlepse-so-kelnarce/>
- Kuzle. (n.d.). *Sedim in pijem pir*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/kuzle/sedim-in-pijem-pir>
- MI2. (n.d.). *Čustveno stanje mladega bika*. lyric.si. <http://lyric.si/stran/lyrics/avtor/mi2/pesem/custveno-stanje-mladega-bika>
- Modrijani. (n.d.). *Lažem ti, ljubica*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/modrijani/lazem-ti-ljubica>
- Poskočni muzikanti. (n.d.). *Za vse kelnarce*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/poskocni-muzikanti/za-vse-kelnarce>
- Štajerski Brendi. (n.d.). *Katarina*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/stajerski-brendi/katarina-2>
- Tanja Žagar. (n.d.). *Profesorca*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=KCJQNBqlRHs>
- Zaka' pa ne. (n.d.). *Jaz hočem blondinko*. besedilo.si. <https://www.besedilo.si/zaka-pa-ne/jaz-hocem-blondinko>
- Zoran Predin, & Coverlover. (n.d.). *Okupatorka*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=L9kHYpc4Jjk>

Literatura

- Jež, M. (1998). Iz teorije feminativov. In I. Štrukelj (Ed.), *Jezik za danes in jutri* (pp. 223–230). Društvo za uporabno jezikoslovje Slovenije.
- Korošec, T. (1998). *Slovenski vojaški jezik*. Fakulteta za družbene vede.
- Markežič, T. (2012). Distribucija priponskih obrazil *-ica* in *-ka* s poudarkom na feminativni tvorbi. *Jezikoslovni zapiski*, 18(2), 127–142.
- Merše, M. (2008). Ženski pari moških poimenovanj v slovenskem knjižnem jeziku 16. stoletja. *Slavia Centralis*, 1(2), 30–52. <https://doi.org/10.17161/SCN.1808.7261>
- Stramljič Breznik, I. (1994–1995). Specializiranost obrazil za izpeljanke s pomenom vršilca dejanja, nosilca lastnosti ali stanja in opravkarja. *Jezik in slovstvo*, 40(8), 285–291.
- Stramljič Breznik, I. (2004). *Besednodružinski slovar slovenskega jezika: Poskusni zvezek za iztočnice na B*. Slavistično društvo.
- Toporišič, J. (2004). *Slovenska slovnica*. Založba Obzorja.
- Vidovič Muha, A. (2003). Čas stiske jezikoslovnega nazora ali odgovor avtorju na vprašanja zasnove Slovarja Slovenskega pravopisa. *Slavistična revija*, 51(2), 177–181.

Feminitives in Contemporary Slovene Music

Summary

This article focuses on the use of feminine forms derived from masculine nouns in contemporary Slovene music. Feminine nouns denoting persons were extracted from selected song lyrics and analysed in terms of their word formation. Based on the analysis of feminine forms derived from masculine nouns it is suggested that in music women are often sexualised – their overall image implies sexuality and is clearly based on male fantasies; linguistic reality often reflects social reality.

Feminatywy we współczesnej muzyce słoweńskiej

Streszczenie

Niniejszy artykuł skupia się na wykorzystaniu form żeńskich pochodzących od rzeczowników rodzaju męskiego we współczesnej muzyce słoweńskiej. Rzeczowniki żeńskie oznaczające osoby wyekstrahowano z wybranych tekstów piosenek i zanalizowano pod względem słowotwórczym. Analiza form żeńskich pochodzących od rzeczowników rodzaju męskiego wskazuje, że w muzyce kobiety są często seksualizowane – ich ogólny wizerunek implikuje seksualność i jest wyraźnie oparty na męskich fantazjach; rzeczywistość językowa często odzwierciedla rzeczywistość społeczną.

Keywords: Slovene language; word formation; feminine nouns; suffixes; music

Słowa kluczowe: język słoweński; słowotwórstwo; feminatywy; sufiksy; muzyka

Tjaša Markežič, Prva gimnazija Maribor, Maribor, Slovenia

Correspondence: tjasa.markezic@gmail.com

The preparation of this article was self-financed by the author.

Competing interests: The author has declared that she has no competing interests.

Publication history: Received: 2020-06-29; Accepted: 2021-07-11; Published: 2021-12-23